

Çok amel mi, kabul edilen amel mi?

İnsan, çoğu zaman ameline bakar, onu büyütür, onunla övünür, onunla kurtulacağını zanneder. Hâlbuki amel, kendi başına bir kıymet ifade etmez. Onun değeri, **kabul edilip edilmemesine** bağlıdır.

Nice küçük amel vardır ki kabul ile büyür. Nice büyük amel vardır ki reddedilince söner gider.

İmam Gazali Hazretleri der ki:

Bir Demet Çiçek mi, Sonsuz Bir Hazine mi?

Çarşıda değeri bir lira olan bir demet çiçeği alıp bir padişaha götürdüğünü düşün... O çiçek, kendi kıymetiyle bakıldığında sadece **bir liradır**.

Fakat padişah onu kabul eder, tebessümle karşılar ve ihsanda bulunursa... Artık o çiçek, **bir liralık değil; binlerce liralık bir değere dönüşür**.

Ama ya kabul edilmezse? O zaman o çiçek, yine olduğu gibi kalır: **değersiz ve sıradan**.

Vazifeyi yerine getirmek yetiyor mu?

Seven, sevdiğine bir çiçeği atıp geçmez. Onu özenle sunar, kabul edilip edilmediğini merak eder, beğenilsin ister, değer verilsin ister. Hatta gerekirse tekrar tekrar sunar, mahcup olur, daha güzelini getirmeye çalışır.

Ama biz... ibadetlerimizi çoğu zaman yapıp geçiyoruz. Ne kabul edilip edilmediğini düşünüyoruz, ne de “Ya Rabbi kabul et” diye yalvarıyoruz. Sanki vazifeyi yerine getirmek yetiyormuş gibi davranıyoruz.

Amelin Hakikati: Değerini Kim Veriyor?

İşte insanın ibadetleri de böyledir:

- Namazın, zikrin, sadakan...
- Hepsi zahirde küçük, sınırlı ve eksik amellerdir.

Fakat eğer **Allah** kabul ederse: O küçük amel, **sonsuz bir mükâfata dönüşür**.

Eğer kabul edilmezse: O amel, kendi başına kalır ve **hiç hükmüne iner**.

En Büyük Tehlike: Ameline Güvenmek

Burada ince bir sır var: İnsan çoğu zaman ameline bakar ve der ki: “Ben yaptım, ben kazandım.” Hayır... Asıl mesele **yapmak değil, kabul edilmektir**.

Çünkü: Amel sınırlıdır, kusurludur, niyetle kirlenebilir, riya ile bozulabilir

Ama kabul edilirse... **Sonsuzlukla mühürlenir.**

Kabulün Anahtarı

Öyleyse kul ne yapmalı?

- Amelini büyük **görmemeli**
- Sürekli **kabulü için yalvarmalı**
- Kusurlu ibadetleri için bolca **istiğfar** etmeli
- Ardından, **şükür ve hamd etmeli**

Çünkü bazen: Amelin kendisi değil, O amelden sonra yapılan istiğfar, **tevazu ve dua** onun kabulüne sebep olur.

Netice

Senin ibadetin bir çiçektir. Onu değerli yapan sen değilsin... Onu **kabul eden Zât'tır.**

Öyleyse mesele şu: Kabul edilse zerreler güneş kadar büyük, kabul edilmezse güneşler zerre kadar küçük olur. **Çok amel yapmak değil, Kabul edilen amel sahibi olmaktır.**